

Лучія ПУЗИКОВА,
Крим

«Щоб добре жити, треба щось створювати»

Це – переконання директора севастопольського підприємства ТОВ «Метал Сервіс Група» Олександра Старого. Свого часу це «щось» виросло для нього в мету: створити підприємство з найпередовішим обладнанням і високим рівнем якості продукції.

Нині таке підприємство вже є і працює. Це Севастопольський завод з обробки товстостілового металопрокату та виробництва компонентів і конструкцій для потреб вітроенергетики. Він розташований на площі 7 гектарів. Завод, обладнаний за останнім словом технічного прогресу, посів гідне місце на ринку Східної Європи.

До роботи на виробничому комплексі залучено близько 200 осіб. Їм до снаги завдання, які на тих підприємствах, де використовують старі технології, виконують 1200 фахівців.

Олександр Петрович відкриває альбом із фотографіями. На них відображено історію підприємства, що від початку гідно заявило про себе та націлилося на великі здобутки, зафіксовано перші кроки зі створення

конкурентоспроможного й екологічно чистого виробництва.

Народження підприємства відбувалося в умовах, щиро кажучи, непривабливих: на великій засміченій території, у захаращених, покинутих будівлях.

– Ось із цього починався наш завод, – згадує Олександр Петрович Старий (*на знімку*). – Керівництво поставило собі за мету не лише освоїти територію, побудувати нові приміщення, а й створити виробничий цикл європейського рівня, що відповідає сучасним вимогам обробки товстостілового металопрокату.

Нове підприємство потребувало висококваліфікованого персоналу, здатного швидко виконувати найскладніші завдання. Людей треба бу-

ло навчати, надихати, спрямовувати й водночас чітко контролювати виробничий процес від початку до кінця.

– Особливої відповідальності вимагали від служб менеджменту й маркетингу. Їм треба було занурюватися в тонкощі нових технологій, відпрацьовувати кожну операцію з урахуванням вимог техніки безпеки та сучасного ринкового попиту, – продовжує Олександр Старий.

Згідно з правилами передових технологій металеві заготовки проходять весь цикл обробки на автоматизованому комплексі: від листоправильної машини і дробоструминного очищення до фарбування та маркування.

Над усім тут панує ритм, притаманний виключно налагодженим виробничим системам. Магнітні велетні з легкістю розвантажують і

36

завантажують багатотонний метал, а фахівці уважно стежать на моніторах за подіями, що відбуваються в цехах. Ураховано всі види логістики. Сировину й продукцію завод отримує та відправляє залізницею, автомобільним і морським транспортом. Споживачі продукції – як правило, провідні європейські виробники веж вітрогенераторів, ємностей для нафтохімії тощо. Кількість обробленого металопродукату варіюється залежно від сортаменту металу в межах від 120 до 200 000 тонн на рік.

Олександр Старий – депутат Севастопольської міської ради, колишній офіцер Червонопрапорного Чорноморського флоту Російської Федерації. Тут, на заводі, йому стали в пригоді досвід і вміння організувати себе та інших, навички логістики та здатність витримувати великі навантаження.

– Без цього «капіталу» важко уявити життя сучасного керівника, – каже Олександр Петрович. – Гостра потреба в альтернативних джерелах енергії на тлі «газових воєн» і нестабільних цін на енергоносії змушує нас шукати нестандартне розв'язання енергетичних проблем. «Комплексна програма будівництва вітроелектростанцій в Україні до 2010 року», затверджена Постановою Кабінету Міністрів № 137 від 03.02.1997 р., та Закон «Про внесення змін до деяких Законів України для стимулювання розвитку вітроенергетики» активізували виробників. Зацікавленість у розвитку використання енергії вітру підтримано й у законах «Про енергозбереження» та «Про охорону навколишнього природного середовища».

Безперечно, Крим ефективно використовуватиме альтернативні джерела електроенергії. До речі, в минулому столітті трамвайну лінію, що з'єднувала Севастополь і Балаклаву, підживлювала місцева підстанція вітрової енергоустановки.

– Нині вартість виготовлення та експлуатації вітрових електростанцій (ВЕС) за всіма економічними па-

раметрами ідентична вартості станцій, що використовують традиційні джерела енергії, – зауважує співрозмовник. – А це означає, що завдяки старанням нашого підприємства вітровою енергостанцією за наявності комплектуючих можна швидко змонтувати там, де немає інших джерел енергії.

Цікавий приклад: торік в Іспанії за обсягом виробленої електрики вітрові електростанції вперше взяли гору над атомними. Нині сонце й вітер – це основні джерела електроенергії в усьому світі. А головне – джерела екологічно чисті.

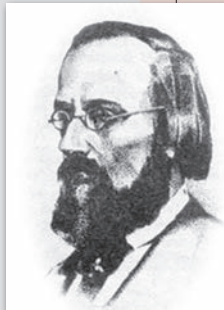
– Вітроенергетика – динамічна галузь економіки, – переконаний директор. – Природні умови деяких районів світу такі, що ВЕС постійно будуть навантажені повітряними потоками.

Олександр Петрович ніколи не жив в очікуванні дива. Завжди вважав, що втілення мрії про багатство прямо залежить від нашого бажання багато й наполегливо працювати. Директор-новатор упевнений, що в цьому – єдиний еволюційний шлях, пряма дорога до успіху для кожної людини.

– Наша продукція дуже затребувана, – завершує розмову Олександр Старий. – Це надихає. Живеш і радієш результатам своєї праці. А ще усвідомлюєш: і на виробництві, і в моєму громадському житті закладено велику відповідальність за підвищення якості життя інших.

195 років від дня народження Миколи Костомарова

Історик, політичний і культурний діяч, письменник, публіцист, критик, етнограф і фольклорист Микола Іванович Костомаров народився 16 травня 1817 року в слободі Юрасівці (тепер Ольховатський р-н Воронежської області) у сім'ї російського поміщика. Мати – українка з кріпаків.

1837 року закінчив історико-філологічний факультет Харківського університету. Захопився збиранням та вивченням народної поезії. Викладав історію в гімназіях Харкова, Рівного, Києва. 1846-го обійняв посаду ад'юнкт-професора кафедри російської історії Київського університету. Був одним із засновників Кирило-Мефодіївського братства. З 1859 року – екстраординарний професор кафедри російської історії Петербурзького університету. Влаштувався літературні «вівторки», куди сходилися земляки-українці. 1862-го залишив університет і зосередився на науковій роботі.

Був членом-редактором Київської археографічної комісії. За його редакцією видано 12 томів «Актів Южнои и Западнои России». У статті «Дві руські народності» (1861) Костомаров розрізняв визначальні риси національного характеру українців та росіян. Праці з історії України присвячені здебільшого періодові XV – XVII ст. Костомаров один із перших в українській поезії запровадив гексаметр, елегійний дистих, п'ятистопний ямб.

1876 року став членом-кореспондентом Петербурзької АН.

Помер Микола Костомаров 19 квітня 1885 року в Петербурзі.

О. К.

